

2. Zarzut drugi dotyczący rozstroju zdrowia spowodowanego mobbingiem w Pozwanej Agencji. W kwietniu 2016 r. Skarżąca doznała nagłego i ostrego rozstroju zdrowia, co zostało potwierdzone dokumentacją medyczną. Leczenie to jest w dalszym ciągu kontynuowane przez Skarżącą. Lekarze stwierdzili, że rozstrój zdrowia miał miejsce na tle nerwowym, w szczególności z powodu mobbingu w pracy i wypalenia zawodowego. Skarżąca poniosła koszty leczenia wynikające z dokumentacji medycznej załączonej do Skargi.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku udzielenia pomocy w związku z mobbingiem i dyskryminacją w Pozwanej Agencji. Skarżąca zwróciła się do Pozwanej o udzielenie pomocy, o której mowa w Regulaminie Pracowników UE, w związku z mobbingiem i dyskryminacją w Pozwanej Agencji. Skarżąca przedstawiła Pozwanej szereg akceptowalnych dla niej rozwiązań sytuacji. Pozwana pominęła milczeniem kwestie zdrowia Skarżącej i pozostała bierna, akceptując sytuację krzywdzącą Skarżącą i przyzwalając na dalsze trwanie tej sytuacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący dyskryminacji Skarżącej przez Pozwaną ze względu na płeć, narodowość i przynależność do związku zawodowego. Skarżąca wielokrotnie aplikowała na wyższe stanowisko pracy w Pozwanej Agencji. Mimo jej wszechstronnego wykształcenia, znajomości kilku języków obcych, doskonałych ocen rocznych i ciągłego podnoszenia kwalifikacji, Skarżąca nigdy nie uzyskała awansu. Przyczyny tego stanu rzeczy mają charakter dyskryminacyjny. Na skutek wielokrotnego kontaktowania się przez Skarżącą z Pozwaną w sprawie stosowanego wobec niej mobbingu i dyskryminacji, Pozwana zaproponowała Skarżącej delegację, do której Skarżąca poczyniła wszelkie przygotowania, łącznie z nauką języka obcego od podstaw do stopnia komunikatywności, a następnie Pozwana odwołała delegację na 4 dni przed wylotem. Pozwana uzasadniła odwołanie delegacji kontaktem Skarżącej ze związkiem zawodowym.
5. Zarzut piąty dotyczący bezzasadnego zwolnienia Skarżącej. Zwolnienie Skarżącej pracy było bezzasadne i pozbawione podstaw merytorycznych. Wypowiedzenie umowy o pracę stanowiło konsekwencję braku akceptacji przez Skarżącą sytuacji stosowanego wobec niej mobbingu i dyskryminacji w Pozwanej Agencji.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2018 r. – Global Silicones Council i in. / Komisja

(Sprawa T-226/18)

(2018/C 200/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global Silicones Council (Waszyngton, Stany Zjednoczone), Wacker Chemie AG (Monachium, Niemcy), Momentive Performance Materials GmbH (Leverkusen, Niemcy), Shin-Etsu Silicones Europea BV (Almere, Niderlandy), Elkem Silicones France SAS (Lyon, Francja) (przedstawiciel: M. Navin-Jones, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że załącznik XIII do rozporządzenia REACH lub właściwe przepisy tego załącznika (w szczególności sekcje 1.1.2 lub 1.2.2) są niezgodne z prawem i nie mają zastosowania w niniejszej sprawie na podstawie art. 277 TFUE, w zakresie, w jakim uniemożliwiają lub utrudniają prawidłowe zbadanie lub ustalenie właściwości D4 i D5;
- w wypadku gdyby: a) opinia Komitetu Państw Członkowskich Europejskiej Agencji Chemikaliów (zwanej dalej „ECHA”) z kwietnia 2015 r.; b) opinia Komitetu ds. Oceny Ryzyka ECHA z marca 2016 r.; c) opinia Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych ECHA z czerwca 2016 r.; d) wnioski / decyzje Grupy Ekspertów ds. substancji PBT z listopada 2012 r.; lub e) odpowiednie wytyczne ECHA nie zostały uznane za akty przygotowawcze prowadzące do przyjęcia zaskarżonego aktu – stwierdzenie nieważności i braku zastosowania tych aktów na podstawie art. 277 TFUE;
- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżących w związku z niniejszym postępowaniem oraz

— podjęcie wszelkich innych środków, które Sąd uzna za stosowane.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem, oczywistych błędów w ocenie, naruszenia zasady pewności prawa, arbitralności podejmowania decyzji i braku uzasadnienia w odniesieniu do oceny ryzyka.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem, oczywistych naruszeń prawa oraz błędów dotyczących okoliczności faktycznych, oczywistych błędów w ocenie, naruszenia zasady pewności prawa i arbitralności podejmowania decyzji w odniesieniu do oceny zagrożeń. Obejmuje to zarzut niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE dotyczący istotnych przepisów załącznika XIII do rozporządzenia REACH lub wcześniejszych aktów i środków.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem, oczywistych naruszeń prawa oraz błędów dotyczących okoliczności faktycznych, naruszenia zasady pewności prawa, arbitralności podejmowania decyzji oraz braku odpowiedniego uzasadnienia w odniesieniu do oceny zagrożeń, w szczególności analizy ciężaru dowodu. Obejmuje to zarzut niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE dotyczący istotnych przepisów załącznika XIII do rozporządzenia REACH lub wcześniejszych aktów i środków.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku pewności prawa, naruszenia zasady dobrej administracji, braku uzasadnienia w odniesieniu do oceny zagrożeń i ryzyka, w szczególności analizy ciężaru dowodu.
5. Zarzut piąty dotyczący pozbawienia prawa do obrony, w tym prawa do bycia wysłuchanym; braku odpowiedniego uzasadnienia; rzetelnego postępowania w odniesieniu do oceny zagrożeń i ryzyka, w szczególności analizy ciężaru dowodu.
6. Zarzut szósty dotyczący oczywistego przekroczenia granic uprawnień dyskrecjonalnych, oczywistego błędu w wykonywaniu uprawnień dyskrecjonalnych i naruszenia równowagi uprawnień instytucjonalnych w odniesieniu do oceny zagrożeń i ryzyka.
7. Zarzut siódmy dotyczący niezgodności z prawem, oczywistych naruszeń prawa oraz błędów dotyczących okoliczności faktycznych, oczywistych błędów w wykonywaniu uprawnień dyskrecjonalnych, oczywistego przekroczenia granic uprawnień dyskrecjonalnych, naruszenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, braku uzasadnienia w odniesieniu do oceny zagrożeń i ryzyka oraz oczywistych błędów w ocenie istotnych okoliczności faktycznych oraz właściwych przepisów prawa.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, braku odpowiedniego uzasadnienia, oczywistych naruszeń prawa oraz błędów dotyczących okoliczności faktycznych w odniesieniu do przyjęcia, stosowania, znaczenia i zakresu ograniczenia przewidzianego w rozporządzeniu REACH.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności w odniesieniu do stosowania i zakresu ograniczenia przewidzianego w rozporządzeniu REACH.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, niezgodności z prawem, oczywistych błędów w wykonywaniu uprawnień dyskrecjonalnych, oczywistych naruszeń prawa oraz błędów dotyczących okoliczności faktycznych, naruszenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, naruszenia zasady dobrej administracji, braku uzasadnienia – przed przyjęciem ograniczenia przewidzianego w rozporządzeniu REACH.
11. Zarzut jedenasty dotyczy tego, że istotne przepisy załącznika XIII do rozporządzenia REACH i inne istotne wcześniejsze akty i środki, które uniemożliwiają lub utrudniają prawidłowe zbadanie lub ustalenie właściwości D4 i D5, nie mają zastosowania na podstawie art. 277 TFUE.